

ligheden af denne eller hin Bestemmelse. Men i det store og hele har Lovforslaget jo vundet Anerkendelse som betegnende et Fremskridt paa en Række — og ikke uvæsentlige — Punkter, og derfor takker jeg naturligvis de ærede Ordførere, idet det giver mig Haab om, at det skulde blive muligt, trods den retl korte Tid der er tilbage af indeværende Rigsdagssamling, at faa dette Lovforslag gennemført. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) bebudede, at han vilde foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg. Det forstaar jeg i og for sig fuldt vel; det er ganske rimeligt, at ogsaa det høje Landsting vil have Lejlighed til at arbejde mere indgaaende med de enkelte Bestemmelser i Forslaget, end der har været Lejlighed til før denne Førstebehandling. Men jeg vil dog give det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Nygart) Ret, naar han sagde, at denne Sag har været fremlagt til Rigsdagens Overvejelse gennem saa lang Tid og har været drøftet saa indgaaende her paa Rigsdagen indenfor de enkelte Partier og i Pressen, at Forslaget maa siges i alle dets Enkeltheder at være særdeles vel bekendt, og gennem Partiernes Stilling til Forslaget har dette ogsaa fundet sit Udtryk i det høje Folketing. Jeg haaber derfor ikke, at det er det ærede Medlems Mening, som vil foreslaa Udvalg, at berede Forslagets Gennemførelse i indeværende Rigsdagssamling Vanskeligheder. Jeg stoler paa, at den Undersøgelse, som det ærede Medlem og hans Parti ønsker, at Lovforslaget skal underkastes, maa kunne gennemføres i Løbet af den Tid, der er tilbage, saaledes at vi kunde naa at faa Forslaget ophøjet til Lov, idet jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at i alle interesserede Kredse her i Landet, hos alle, som beskæftiger sig med Formen for og Betydningen af de kommunale Valg, vil dette Lovforslags Gennemførelse vække Glæde, og dets Standsning her umiddelbart før Rigsdagssamlingens Slutning i et Udvalg, hvor det ikke lykkes at faa Arbejdet tilendebragt, vil berede vide Kredse herhjemme meget stor Skuffelse.

Jeg undrer mig ikke over den Tale, som det ærede 11te Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) holdt. Det var jo Te paa de samme Blade, som er blevet serveret i det høje Folketing, og den var hverken blevet mere kraftig eller mere behageligt duftende, end den Drik var i Folketinget. Jeg har saa ofte før udførligt omtalt alle de Punkter, som det ærede 11te Medlem for 2den Kreds fremdrog, at der ikke nu vil være Grund for mig til i synderlig Grad at komme ind derpaa i Enkeltheder. At det

ærede Medlem og hans Parti ser anderledes paa Spørgsmaalet om, ved hvilken Alder Valgret til de kommunale Raad bør indtræde, end jeg og mit Parti, er særdeles vel bekendt, og de Argumenter, der kan fremføres for den ene og den anden Betragtning, er gentaget indtil Trivialitet. Det ærede Medlem vil ikke faa sin Betragtningssmaade omsat i Lovforslagsform end sige i Lovform, før det ærede Medlem i begge Rigsdagens Ting — derom kan jeg forsikre ham — faar tilstrækkelig Styrke til at føre sine Anskuelser til Sejr.

Jeg synes, at det ærede Medlem burde anerkende den Redebonhed, der har været til at forhandle om Opholdsbestemmelsen, i Stedet for, som han gjorde, at stille Krav om dens Bortfald. Det er ganske rimeligt, saaledes som ogsaa det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, at kun den faar Valgret til Kommunen, som i Hensigt til en vis Tids Ophold virkelig har faaet Interesse i dens Forvaltning og Trivsel. Det bør ikke være saaledes, at den, der flytter til en Kommune den ene Maaned og flytter bort den næste, faar Adgang til at lægge sit Lod i Vægtskaalen ved de kommunale Afgørelser, som Tilfældet vilde blive, hvis man gav ham kommunal Valgret.

At Fattighjælpens Virkninger ikke bør give sig til Kende, hvad Retten til at deltage i kommunale Valg angaar, er jeg ganske uenig med det ærede Medlem om. De Forslag til Reduktion af Fattighjælpens Virkning, som det ærede Medlems Parti har fremsat i Folketinget, har jeg derfor ogsaa maattet vende mig imod ud fra de Betragtninger, der saa hyppigt er fremført baade her i Rigsdagen og udenfor, at der ikke er nogen som helst Anledning til her at gentage dem.

Det ærede 11te Medlem for 2den Kreds mente, at naar der var Tale om Skatteeftergivelse, burde Byraadet kunne delegere sin Myndighed til Magistraten. Men det er jo ikke alle Byer, der har Magistrat, hvad det ærede Medlem meget godt ved. Alle rede det vilde vanskeliggøre en saadan Bestemmelse. Dernæst maa det ærede Medlem forstaa, at det skal ikke være i Tusindtal af Andragender, som i Anledning af Skatteeftergivelse skal kunne foreligge til Behandling. Vi skal bort fra dette, som man kender her i København gennem Udviklingen de senere Aar, at naar en Person, som er ansat til et vist Beløb i kommunal Skat, nogle Maaneder efter, at dette Skattebeløb er forfaldet til Udpantning, betaler nogle faa Kroner, f. Eks. 5 Kr., bliver han staaende paa